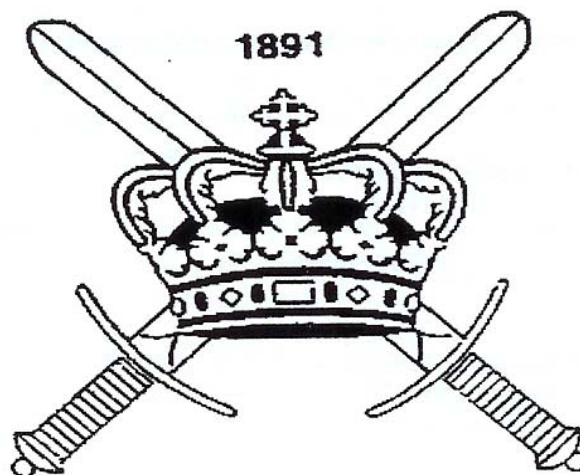

FORENINGEN AF OFFICERER UDENFOR AKTIV TJENESTE

Protector: Hans Kongelige Højhed Prinsgemalen

M E D D E L E L S E R

Nr. 155

September - Oktober

2007

I N D H O L D

• Praktiske oplysninger	Side 2
• Informationer og meddelelser	Side 3
• Tak for samarbejdet (Major Flemming Holmgreen)	Side 3
• Ny forretningsfører tiltræder 1. august	Side 3
• Meddelelser fra kredsene	
•	
• Krigen på Sjælland 1807 – fortsat fra Nr. 154	Side 10
• Boganmeldelse - Krigen på Sjælland 1807	Side 16
• Slut i Irak	Side 16
• Forsvarsministerens årlige redegørelse 2006	Side 17
• Exit Irak – og livet	Side 19
•	
<i>Praktiske oplysninger:</i>	
• Overblik – FOUAT's kalender	Side 20
• Deadlines for stof til bladet – forventet udsendelse	Side 20
• Andre begivenheder af interesse for medlemmer/FOUAT	Side 20

www.fouat.dk

Praktiske oplysninger

Om foreningen

Foreningen blev grundlagt 9. december 1891, og dens virke hviler den dag i dag på de dengang vedtagne love, men tilpasset nutidens forhold og medlemmernes ønsker.

Den består af regionalt opdeltede KREDSE og ledes overordnet af en FÆLLESSTYRELSE med ÅRSMØDET som øverste myndighed.

Inden for lovenes rammer er de enkelte kredse selvstyrende og beslutter eksempelvis aktiviteter samt evt. begrænsninger i medlemstal og deltagerantal ved de enkelte arrangementer.

Følgende kan optages som medlemmer: Tidligere og nuværende officerer i Forsvaret og andre med tidligere eller med aktuel tilknytning til og interesse for Forsvaret og dets officerskorps.

Fællesstyrelsen:

Landsformand:

Generalmajor Jørgen Sverker Nilsson
Opnæsgård 83, 2970 Hørsholm
☎ 4586 6119

✉ sverker@privat.dk

Næstformand:

Fmd. for Københavns Kreds
Forskningsbibliotekar D.B., major Jørgen Larsen

Digterparken 76, 2750 Ballerup
☎ 4466 2548

✉ jalars@larsen.mail.dk

Forretningsfører:

Oberstløjtnant af reserven Erik Petersen,
Skovbrynet 4, Nødebo, 3480 Fredensborg
☎ Privat: 4848 2467, Arb.: 3347 9386

Mobil : 4032 9109

✉: hjk-pkch@hjev.dk

Om Meddelelser

Formål: At formidle oplysninger til medlemmerne om kredsens aktiviteter. Endvidere, når pladsen tillader det, at optage indlæg fra enkeltpersoner.

Bladet indeholder primært interne foreningsmeddelelser. Bidrag optages på bidragsyderens ansvar. Eftertryk er kun tilladt med Fællesstyrelsens, henholdsvis pågældende kredsformands tilladelse.

Indlæg bedes sendt pr. mail (som vedhæftet fil i WORD). Da indlæg af og til kræver et ret omfattende redaktionsarbejde, bedes de sendt i god tid, så der er ca. en uge til at bearbejde indlægget. Redaktionen er ikke forpligtet til at optage sådanne indlæg, og forbeholder sig desuden ret til at forkorte teksten.

E-mails foretrækkes og sendes til redaktørens private adresse – se nedenfor.

Foreningsmeddelelser, der sendes som brev, skal være redaktøren i hænde to dage før den i kalenderen på sidste side anførte tidsfrist.

Redaktion:

Major Mogens Pedersen
Torvegade 30, 4200 Slagelse

☎ 5852 6315

✉ mp.slagelse@stofanet.dk

Webmaster: Kaptajn Peter Thomsen

✉ pbt@soroe.dk

Ekspedition og fordeling:

Se forretningsføreren – modsatte spalte

Kommende numre:

Bidrag til kommende numre af Meddelelser: se kalenderen sidst i bladet.

Meddelelser udgives ultimo februar, april, juni, august, oktober og december.

Information og meddelelser

Redaktion af "Meddelelser" og hjemmesiden www.fouat.dk er parallelle. Dermed er der kun uoverensstemmelse mellem tekst og oplysninger i de to medier, når der sker ændringer til det tidligere oplyste.

Fællesstyrelsen

Tak for godt samarbejde.

Den 1. august tiltrådte *Oberstløjtnant Erik Petersen* som ny forretningsfører i FOUAT, og i den anledning vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke Fællesstyrelsen, alle kredse samt redaktørerne for et godt samarbejde i de 8½ år, jeg nu har virket som forretningsfører. Det har været nogle dejlige og spændende år, og jeg ønsker foreningen fortsat god vind.

Til slut vil jeg byde min efterfølger Erik Petersen velkommen i stolen.

Flemming Holmgreen
Major

Københavns Kreds

Formand: Forskningsbibliotekar D.B., Major Jørgen Larsen, Digterparken 76, 2750 Ballerup.

☎ 4466 2548 - ✉: jalars@larsen.mail.dk

Forretningsfører: Major Bent Axel Kongsbach, Blomsterager 512, 2980 Kokkedal.

☎ 4914 5023 – Giro nr. 6 403 182

Dødsfald

Det er med sorg, at bestyrelsen har modtaget underretning om, at *major Hans Erland Nilsson* (4. apr. 1926- 25. maj 2007) er afdød ved døden. Hans Nilsson var medlem af foreningen gennem hele sin pensionisttilværelse og sluttede loyalt op om arrangementerne. Han var en distingveret og retlinet person, nærværende og hjælpsom. Vi vil savne hans tungemål, som kun vendelboer taler.

Ære være Hans Nilssons minde.

Foredragssæson 2007-II

Torsdag den 11. oktober indleder *kontreadmiral I.B. Rodholm* med et stykke danmarkshistorie fra vor tid sæsonen med en gennemgang af Flådens sænkning 29. aug. 1943. En meget markant begivenhed under den tyske besættelse af vort land 1940-45. Gæster er velkommen - også yngre, der måtte have hul i deres viden.

Torsdag den 25. oktober foredrager *kommandør Poul Grooss* over emnet Leningrads belejring.

Leningrad blev belejret af tyske tropper i knap 900 dage. Det gik hårdt ud over byens befolkning, som var udsat for bombning, artilleribeskydning og udsultning. Af en befolkning på ca. 3 millioner omkom næsten en million. Hertil skal lægges endnu en million sovjetiske tropper. Hitler gav instruks til chefen for Armégruppe Nord, feltmarskal Wilhelm Ritter von Leeb, om at udslette byen efter erobringen. Den havde jo været "bolshevismens vugge".

Poul Grooss kommer ind på baggrunden for belejringen, de finske styrkers rolle, det sovjetiske udbrud og Østersøflådens bidrag til kampene.
Gæster er velkommen.

Foredrag i november afholdes den 8. og 22.

Tilmelding til foredrag og til den efterfølgende lette spisning bedes foretaget i god tid, gerne ugen forud for arrangementerne til kredsens formand eller forretningsfører.

Kastelsarrangementer.

Søndag den 2. september kl. 1300-1700 markerer foreningen Kastelets Venner og Historiske Samling 200 årsdagen for det engelske bombardement af København med en udstilling i Gl. Varmecentral. Der vil blive vist bøger fra tiden, der omhandler begivenhederne, samt våben og modelsoldater med relation til 1807. Soldater i tidens uniformer med udrustning og våben vil sætte kolorit på eftermiddagen.

Onsdag 25. sep. kl. 1900-2000 Store Tappenstreg v/Slesvigske Musikkorps og Hjemmeværnets Tambourkorps København.

Søndag 28. okt. kl. 1200 fylder Kastelet 343 år.

Dagen fejres med koncerter på Kirkepladsen og i Kastelskirken. Fæstningens museer vil være åbne på dagen.

Storstrøms Kreds

Formand: Major René R. Debois, Brødregade 7, 4930 Maribo.

Tlf.: 5478 1199 - ✉: rene.debois@mail.dk

Forretningsfører: Premierløjtnant Jørgen Simonsen, Skansevej 5, 4862 Guldborg

☎ 5477 0547 - ✉: skansehuset@mail.tele.dk

Planlagte arrangementer

- 1) **Udflugt** til Kastelets 343 års fødselsdag - søndag den 28. oktober 2007. Hold dagen fri. Nærmere følger.
- 2) **Generalforsamling** i marts. Formentlig den 8. marts på Hjemmeværnsgården i NYK.F.
- 3) **Turistrundtur m. damer** i Maribo med besøg i domkirke og det nye kloster inkl. frokost.

Nærmere følger ved særlig udsendelse eller i næste nummer af Meddelelser.

*Venlig hilsen.
R.R.Debois*

Midt- og Vestsjællandske Kreds

Formand: Oberstløjtnant Hans Jürgen Jørgensen, Felixvej 3, Slots Bjergby, 4200 Slagelse

☎ 5853 2793 - ✉: hjjurgensen@hotmail.com

Forretningsfører: Premierløjtnant Holger Janns, Gammelgårdsvej 7, 4242 Boeslunde

☎ 5814 0624 - ✉: h.janns@stofanet.dk

Fyns Kreds

Formand: Oberstløjtnant Leif. K. Nielsen, Ådalen 18, Gummerup, 5620 Glamsbjerg

☎ 6594 2353

Forretningsfører: Kaptajn Erik Lykke Pedersen, Pilevangen 22, 5210 Odense NV

☎ 6616 3491 – Giro nr. 9 034 730

Sydjyske Kreds

Formand: Oberst Leif Hommel Nielsen, Jeppe Aakjærvej 8, 6100 Haderslev.

☎ 7453 2566. ✉: hommel.nielsen@mail.dk

Forretningsfører: Major Ole E. von Holck, Granbakken 15, Taulov, 7000 Fredericia.

☎ 7556 2992. ✉: oevonholck@nrhc.dk

Siden sidst.

Så har vi atter besøgt *Lillebæltværftet* i Middelfart.

Vores energiske forretningsfører modtog medlemmerne søndag den 10. juni kl. 1000 på værftet med frisk morgenbrød og kaffe, hvorefter vi fik en orientering om værftets historie og virke med at vedligeholde de gamle træbåde.

Som varslet var der nok at se på med forskellige kunsthåndværkerstande og naturligvis de gamle både, som ligger i den idylliske lille havn, der hører til værftet.

Den medbragte frokost blev indtaget i smakkelaugets hyggelige lokale omgivet af skibsmodeller.

Efter frokosten lyttede vi til *oberstløjtnant Jørgen Grunnet*, der fortalte løst og fast om sit virke som chefredaktør på Politiken, som udsendt til Washington, ved Danmarks Radio og på Balkan bl.a. som leder af OSCE valgobservationer. Grunnet har haft og har forsat et spændende liv, som han på levende og charmerende måde formidlede til de forsamlede medlemmer.

Selvom Sydjyske Kreds ikke mødte fuldtalligt frem, så var der dog større tilslutning end til det tilsvarende arrangement sidste år.

De, der deltog, havde en spændende og givende dag i dejlige omgivelser i det skønne Melfar.

**Sydjyske
Kreds
på bedding**

Kommende arrangementer.

PRÆMIESKYDNING PÅ PISTOL

Tirsdag den 11. september 2007, kl. 10.00.

Gennemføres som angivet i MEDDELELSER nr. 154

Mødested: Skydebanen ved Varde Kaserne. Ved ankomst ad Ribevej (fra Korskroen): Drej til venstre ad Søndermarksvej (rute 475). Fortsæt ca. 1500 m til skilt i venstre vejside med *SKYDEBANER/MOTIONSSTI* – lige over for den sydlige indkørsel til Varde Kaserne.

Tilmelding: snarest muligt og senest torsdag d. 6. september 2007 til major K.M.L. Glud, tlf. 75 22 23 83, eller e-mail: knudglud@mail.dk

BESØG VED FIGHTER WING SKRYDSTRUP

Onsdag den 14. november 2007, kl. 09.45

På årets generalforsamling var det et udtrykt ønske fra medlemmerne at høre mere om Flyvevåbenet. Således foranlediget har flyvestationen venligt stillet sig til rådighed med følgende program:

09.45 – 09.55	Vi mødes ved flyvestationens vagtcentral.
10.00 – 10.40	Velkomst og orientering om status ved Fighter Wing Skrydstrup og opgaver i fremtiden, ved chefen (+ kaffe)
10.50 – 12.10	Besøg ved Flyvematerielværkstederne for besigtigelse af F-16 fly.
12.20 – 13.20	Orientering om fly vedligeholdelse m.v. Frokost i Cafeteriet (Havestuen) (Kuvertpris for deltagelse i buffet: Ca. kr. 75- Vi følger lands skik – dvs. <u>ingen</u> alkohol i/overhovedet i arbejdstiden!)
13.30 – 14.30	Besøg ved SAR-beredskabet – den nye EH101 redningshelikopter.

Tilmelding til MJ O. Holck, tlf. 75 56 29 92 – oevonholck@nrdc.dk, senest mandag d. 5. november.

Midtjyske Kreds

Formand oberst Michaël Svejgaard, Poppelvej 5, 7470 Karup

☎: 2096 9560 - ✉: SES@PC.DK

Nordjyske Kreds

Formand: Franz Strehle, Hasserisgade 36, 9000 Aalborg

☎ 9812 6328

Forretningsfører:

Dødsfald

Det er kredsens tunge pligt at oplyse, at vores forretningsfører kaptajn *Hartvig Porsborg* er afdøet ved døden den 5. juli 2007. Kredsen har mistet en virkelig god og vidende kollega. Porsborg beklædte stillingen som kredsens forretningsfører. Hans indsats og kunnen har dannet det økonomiske oplag for kredsens administration og øvrige aktiviteter. Hans meget glade og lune humør, hans altid positive måde at være på, er egen-skaber der for bestyrelsen og for andre vil veje tungt, når vi nu tænker på vores nu afdøde bestyrelsesmedlem. Vi vil savne Hartvig i bestyrelsen og sender mange tanker til hans nærmeste, hvor savnet må være endnu større.

Endvidere har kredsen mistet et mangeårigt medlem *Poul Verner Madsen*, der døde den 14. juli 2007. *P.V.* var i sine aktive dage en fortræffelig skytte og var i det hele taget meget aktiv medlem i alle arrangementer som kredsen afholdte. Han var altid i godt humør, meget respekteret og afholdt. Vore tanker går til børn, svigerbørn og børnebørn. Vi vil savne *P.V.*

ÆRET VÆRE DERES MINDE

Franz Strehle
Formand

Krigen på Sjælland 1807

Fortsættelse fra Meddelelser nr. 154

Af Svend Volden

Udrustning. Det stod heller ikke for godt til med Landeværnets udrustning: Hovedbevæbningen var det såkaldte Landeværnsgevær model 1801, der var glatløbet, havde en effektiv skudvidde på godt 100 meter, og af varierende kvaliteten, da mange af våbnene var fremstillet af dele fra ældre, udslidte våben. Man havde nemlig ved oprettelsen af Landeværnet lagt større vægt på antallet af våben end på kvaliteten. Hver bataljon skulle udrustes med fire kanoner, oftest en type fra ca. 1760, der kunne skyde op til 550 meter med kanonkugler og ca. 375 meter med kardæsker. Kanonerne skulle i fredstid opbevares i garnisonsbyer, så en tidskrævende klargøring og udlevering var nødvendig ved mobilisering.

Uniformer. Mandskabet havde udleveret en rød våbenfrakke med lyseblå krave og opslag. Den kunne bæres over den daglige påklædning, bondekoften. Til uniformen hørte også hvide benklæder, grå gamacher og en sort filthat med grøn kvast (pompon). Fodtøj havde man med hjemmefra: I de fleste tilfælde træsko!

Illustration: Landmilitantsmand i den foreskrevne uniform og med landeværnsgevær med döllebajonet. (Fra Hedegaard: Krigen på Sjælland 1807).

Kystmilitsen. I 1801 oprettede man også Kystmilitsen, der havde til opgave at overvåge kysterne i hjemstavnen, melde om evt. fjendtlige flådefartøjer samt imødegå en evt. landsætning. Styrken bestod af "... hver våbendygtig mand fra det 20. – 50. år, der boede ved havet og fjordene, fra strandkanten hen ved to mil ind i landet, såfremt de ikke hørte til noget militært korps eller var kaldede andetsteds hen i kongens og statens tjeneste".

Kystmilitsen var endnu dårligere udrustet og uddannet end landeværnet. Bevæbningen skulle skaffes af den enkelte og kunne bestå af (jagt)våben, bådshager, høtyve og lignende, men uformuende kunne få tildelt spyd eller piker af staten. Uniformeringen var den enkeltes private tøj, men ønskede man – for egen regning – at anskaffe uniform, skulle denne være mørkeblå trøje eller kjole med hvid krave og hvide opslag. På hatten førte man en rød-hvid kokarde.

Organisationen var i fredstid underlagt de respektive amtmænd, men i krigstid kommanderet af en officer, der kendte egnen. Disse amtsdistrikter var underopdelt i distriktsafdelinger med hver fire til otte forstanderier, som hver bestod af ca. 50 mand.

Uddannelsen i våbenbrug skulle ske to gange om året på søndage efter kirketid.

Kystmilitsen blev formelt aktiveret samme dag (11. august) som resten af Landeværnet og dermed sat under kommando af de udpegede officerer, der ofte havde hofjtjeneste som militær baggrund. Officersuniformerne var imponerende, men det må antages, at deres militære rutine var på samme lave niveau som i resten af den i øvrigt – formelt – talstærke kystmilitis.

Det må formodes, at et antal af kystmilitsens personel deltog sammen med Landeværnet i Slaget ved Køge.

Danske forberedelser. Da det under krigsrådet i København den 11. august var blevet besluttet at mobilisere Landeværnet, fik generalløjtnant Castenschiold pålagt at mobilisere og lede det samlede Landeværn (og Kystmilitis) på Sjælland og øerne. Dette til trods for, at generalen på dette tidspunkt var 64 år.

Generalløjtnant Castenschiold fik endvidere ansvaret for føring af de enheder af Nordre-Sjællandske Landeværns-Regiment, som ikke var indsat i Københavnsområdet. Generalmajor Oxholm (10 år yngre end general Castenschiold) blev udpeget dansk landbrug til næstkommanderende for øernes samlede Landeværn og med det direkte ansvar for føring af enhederne i Søndre-Sjællandske Landeværns-Regiment, som han havde været chef for siden 1801. Begge havde både en militær fortid og havde præsteret dygtigt civilt arbejde indenfor landbrug i Danmark, henholdsvis ved sukkerdyrkning på de vestindiske øer.

Mobiliseringen af landeværnsbataljonerne. Generalmajor Oxholm forlod København 15. august for at samle og mønstre sit regiment. Som antydnet ovenfor, var landeværnssoldaterne bosat ret spredt, og fortrinsvis ude i landsbyerne. Det var derfor van-

skeligt for general Oxholm at mobilisere de planlagte fire bataljoner fra Møn, Falster og Lolland, som han havde ansvaret for. Den 17. august mønstrede han i Stege, hvor begejstringen var stor: Borgerne skænkede proviant, deres private våben, ja selv deres urlodder af bly til geværkugler.

I Nykøbing på Falster var der derimod vrøvl med at samle bønderne, ligesom også borgerne var uvilligt indstillet. Og i Nakskov var det værre: Bønderne var, som andre danskere, overrumplede og havde svært ved at tro på, at en krig var truende nær. – Der fandtes jo intet TV2 NEWS dengang! – Og mandskabet hævdede, at som hjemmeværn skulle de værges deres hjemegn, for hvem skulle ellers gøre det, når man blev hentet andre steder hen?

Syd for Storstrømmen var der altså vanskeligheder, men det lykkedes dog også generalmajor Oxholm at få organiseret en ryttertrop på tyve mand, men på bondeheste, der ikke var trænede i kavalerimanøvrer og ikke engang havde lært at stå for skud.

Mens generalmajor Oxholm derefter samlede landeværnsenhederne i de sydsjællandske byer, overtog generaløjtnant Castenshiold kommandoen i Ringsted den 17. august og fik her samlet yderligere landeværn. Men med stort besvær! - Landeværnsfolkene ville hellere på kro, så Ringsteds kroer og beværtninger fik i starten større glæde af de indkaldte end generalen. Men som de fleste, der kan huske de store mønstringer af hærheder i 1960'erne og 1970'erne, ved, er mønstrede soldater mere effektive med græs end med asfalt og brosten under støvlerne. Så først under en mønstring uden for Ringsted fik man styr på geledderne!

Det lykkedes at samle nogle få kanoner, men med hensyn til uniformer og håndvåben stod det værre til: En hel del af folkene, men langt fra halvdelen, havde den nødvendige udrustning. Resten måtte bruge deres eget tøj, og de færreste havde støvler, hvorimod træsko var det normale. Våbnene var jævnligt høtøve, udrettede leer og hakkel-seknive surret på skaft.

Generalerne Castenshiold og Oxholm var i denne fase begge i vildrede og tøvende. København var truet, og de burde komme byen til undsætning, mente de. Der forelå dog hverken ordrer eller brugelige efterretninger vedrørende situationen i København, så man manglede et indtryk af den tid, der var til rådighed til uddannelse og andre forberedelser. Derfor rykkede general Castenschiold fra Ringstedområdet mod Roskilde, mens general Oxholm trak sine enheder sammen i Sydsjælland og førte dem derefter videre nordpå.

Den danske opmarch fra syd. General Oxholm løb ind i alvorlige problemer: Forsyningssituationen var fortvivlet, man fik hurtigt disciplinære problemer (lydighedsnægtelse og mytteri) samt problemer med at få styrken overført til Sjælland. Det var dog en fordel, at de civile myndigheder (bl.a. amtmændene) havde planlagt transport, forplejning og indkvartering af de to bataljoner i området Nysø-Præstø. Men den lange forskydningen til Køge tærede på landeværnsoldaterne, så da man den 28. august om morgenen skulle begynde den sidste del af marchen mod Køge, var det trætte, sultne og dårligt bevæbnede landeværnsfolk, der nærmede sig et afgørende slag.

Generalmajor Oxholm (der kom sydfra) skulle nu koordinere med sin chef, generaløjtnant Castenschiold, der nordfra var ankommet med sine landeværnsenheder. De to generaler kunne ved midnatstid mellem den 28. og 29. august tilsammen mønstre følgende enheder:

- Af Nordre-Sjællandske Landeværns-Regiment: 5. Bataljon (i Lellinge), 6. Bataljon (ved Lellinge Gård) og 7. Bataljon (i området omkring Aashøj).
- Af Søndre-Sjællandske Landeværns-Regiment: 1. Bataljon (i Køge), 2. og 4. Bataljon (ved Gl. Køgegaard), 5. og 7. Bataljon (i området Hastrup-Klemenstrup), 8. Bataljon (i teltlejr nord for Køge), 9. Bataljon (i vejgrøfterne syd for Køge) og 10. Bataljon (på march mellem Fakse og Køge).

Man lå altså i et ret snævert kantonnementsområde med sikringsled udstillet i kort afstand fra de hvilende styrker. Man vidste derfor stort set intet om englændernes bevægelser og hensigter, så

tidligt om morgenen rykkede de danske enheder ud til øvelsesaktivitet (altså uden udleveret skarp ammunition) i området nord for Køge. Disse beslutninger førte til en vanskelig situation, idet kamphandlingerne startede få timer senere: Dels skulle de danske enheder omplaceres så hensigtsmæssigt som muligt i forhold til de angribende engelske enheder. – Og så var der jo lige nogle rent praktiske opgaver, f.eks. udlevering af skarp ammunition!

Kort sagt: *Dårlig efterretningstjeneste gjorde, at danskerne blev taget på sengen!*

Den engelske opmarch og plan. Derimod var englænderne meget opmærksomme på landeværnsenhedernes aktiviteter og på, at mobiliseringen var afsluttet og forskydning iværksat, noget der – i hvert fald hvis landeværnsenhederne fik tid til uddannelse – kunne genere de engelske operationer mod København. For at undgå, at landeværnet greb ind i kampen om København, gav general Chathcart den 27. august ordre til at indsætte den engelske reservedivision under kommando af generalmajor Wellesley for at finde den danske landeværnshær og tilintetgøre den.

Den engelske reaktion på, at general Castenschiold havde forskudt sine bataljoner til Køgeområdet, var aktivering af (dele af) reserven den 27. august. Denne enhed, som var under kommando af generalmajor Wellesley bestod af både engelske og tyske enheder. Den var sammensat således:

- Hovedstyrken, der blev ført af generalmajor Wellesley, bestod af to infanteriregimenter, to infanteribataljoner, to husareskadroner og 1½ ridende batteri med i alt 12 kanoner. Hovedstyrken var på i alt godt 3.400 mand.
- Manøvrestyrken, der blev ført af generalmajor von Linsingen, bestod af tre infanteribataljoner, seks husareskadroner og ½ ridende batteri (fire kanoner). I alt var manøvrestyrken på godt 2.500 mand.

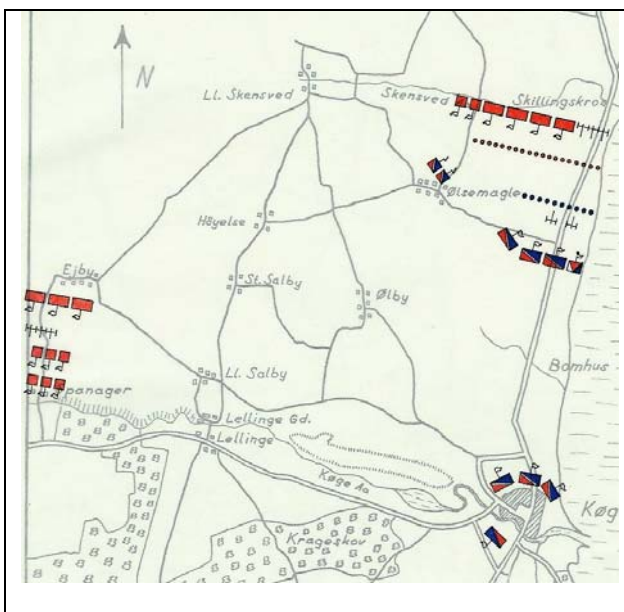
Den samlede styrke af den engelske reserve var altså over 6.000 mand, hvilket ikke lyder særligt afskrækkende i sammenligning med det antal landeværnsfolk (et usikkert skøn er ca. 5.700 mand), der var til rådighed under kampen ved Køge. Det skal dog huskes, at den engelske styrke af regulære tropper var veludrustet samt havde lang og aktiv tjeneste bag sig. De danske landeværnsenheder kunne altså hverken teknologisk eller uddannelsesmæssigt måle sig med de udenlandske enheder!

Reservedivisionens plan var med hovedstyrken at angribe nordfra med engelske, skotske og hannoveranske infanteri-, rytteri- og artillerienheder, manøvrestyrken om morgenen den 28. august blev udskilt og skulle udføre en omgående bevægelse fra Roskildeområdet mod syd, krydse Køge Å og derefter svinge mod sydøst med det formål at indeslutte landeværnshæren i området syd for Køge.

Slaget ved Køge. Den engelske hovedstyrke (knap 3.600 mand) under generalmajor Wellesley rykkede tidligt om morgenen den 29. august fra Roskildeområdet mod syd ad en akse mellem Køge Bugt og Lille Skensved. Placeringen af de to styrkers forreste enheder kl. ca. 0900 var derfor en gyser set fra dansk synsvinkel: Nord for Køge var den engelske hovedstyrke placeret med fire bataljoner, to eskadroner og beredent artilleri i en linie langs (og syd for) Skensved Å fra området nord for Ølsemagle, altså lige vest for den nuværende motorvej, og ud til Køge Bugt. Man havde en kæde af soldater til opklaring og sikring (blænkere) ca. en kilometer syd for hovedstyrken.

Generalmajor von Linsingens udskilte styrke var under fremrykning fra Ejby mod syd med tre infanteribataljoner, beredent artilleri og seks eskadroner med de forreste enheder lige nord for Køge Å, hvor styrken skulle søge en egnet overgang over åen, der dengang var væsentlig sværere at passere end i dag.

Den danske hovedstyrke lå med venstre fløj ved Ølsemagle (to kompagnier), tre bataljoner og ca. en eskadron af landryttere placeret fra Køge Bugt og godt en kilometer ind i landet med blænkere og et par kanoner nord for den danske hovedstyrke, altså ca. på højde med Ølsemagle. Derudover var der placeret tre bataljoner i nordkanten af Køge (altså nord for åen), en bataljon i sydvestkanten af byen og endelig en bataljon i skovområdet sydøst for Køge. Som det ses nedenfor, gjorde kvalitetsforskellen i føring, udrustning og kamperfaring sig hurtigt gældende:

Nedenstående og de følgende to skitser over udviklingen på slagmarken er lånt fra den eneste sammenfattende beskrivelse af krigen på Sjælland i 1807, nemlig E.O.A. Hede-gaard: Krigen på Sjælland i 1807, udgivet på Poul A. Andersen's Forlag, Helsingør i 1970. Skitserne er beskåret af pladshensyn.

(Både disse og de andre illustrationer fra den pågældende bog er anvendt med forfatterens tilladelse).

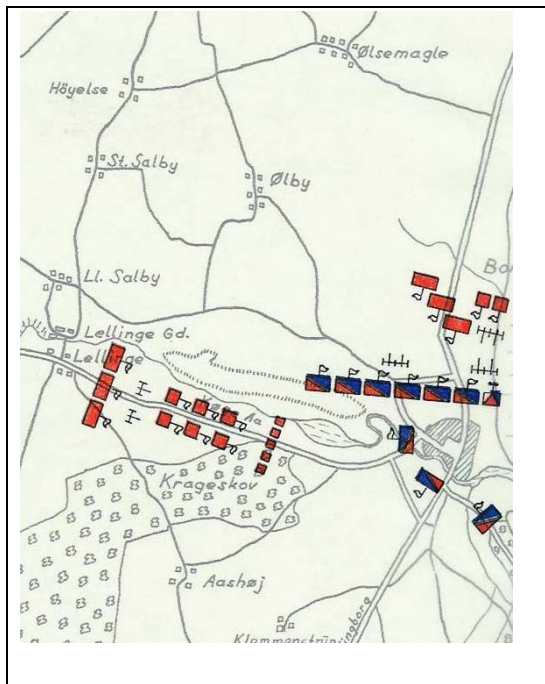
Den første skitse viser situationen kl. 0900.

Føringen af de danske enheder udnyttede ikke de fordele, som terrænet kunne have givet ved at udnytte den hindring, som by og å kunne have været for englænderne.

Tværtimod gav det forholdsvis åbne og mod syd skrånende terræn fordele for engelsk artilleri og rytteri samt god mulighed for at kontrollere og manøvrere infanteristyrkerne.

Da englænderne iværksatte angrebet ved 10-tiden, blev den danske styrke i Ølsemagleområdet – nærmest som en flugt – presset mod Køge, hvor man kl. ca. 11 indtog en stilling med hovedstyrken (seks bataljoner samt resterne af ryttere og artilleri) lige nord for byen.

Da englænderne fortsatte angrebet mod Køge, var det med fast føring og psykisk overvægt, bl.a. illustreret ved angreb med den skotske bataljon i front og til den for danskerne uvante lyd af sækkepibemusik.

Englændernes militære overlegenhed kom til udtryk ved artilleriets beskydning af danskerne, velrettet geværild fra bataljonerne og afsluttet med bajonetangreb. *Det skraverede område mellem de blå-røde troppetegn er Køge, der er ca. en kilometer i diameter.*

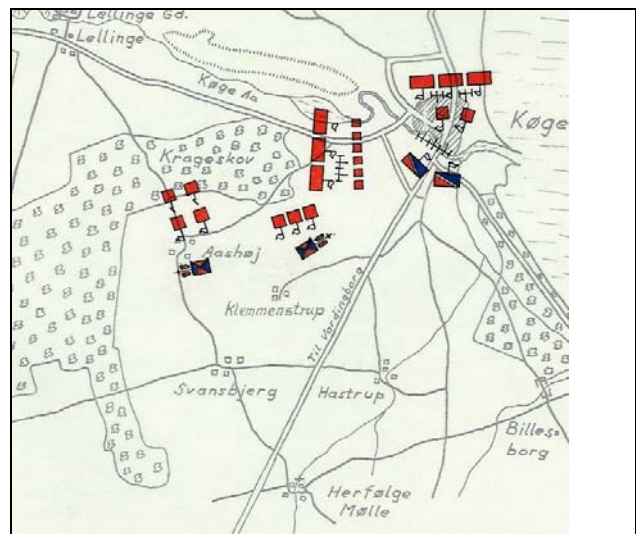
Dette førte til, at landeværnsenhederne blev spredt og flygtede ind i Køge, hvor der udspandt sig en bykamp uden styring fra dansk side. At von Linsingens styrke samtidig angreb fra vest (syd for åen) mod Køge gjorde, at situationen for danskerne nærmest må betegnes som kaotisk.

Nok var danskernes indsats ikke glørværdig, men en engelsk kilde (G. Gardyne i bogen "The Life of a Regiment" om The Gordon Highlanders) beskriver den danske modstand således:

"... en del af disse rå rekrutter løb ind i husene og fyrede herfra modigt på vore tropper og lod sig støde ned af disse".

Så der var altså også eksempler på høj kampmoral hos danskerne! Ved 13-tiden var der kun enkelte styrker tilbage omkring Køge: Et par bataljoner under kommando af generalmajor Oxholm lige syd for åen, hvor de søgte at hindre engelsk overgang. Trods ihærdige engelske angreb lykkedes dette indtil von Linsingens styrke angreb fra vest.

Derefter havde den danske indsats nærmest karakter af almindelig flugt, selvom der af mange førere blev gjort en stor indsats for at standse og samle mandskabet. *Situationen kl. ca. 1300.*

Landeværnets operation var dermed gået i opløsning, og mange smed våben og udrustning for at kunne flygte hurtigere, ja selv fodtøjet (træskoene) blev efterladt! – Deraf den noget hånende betegnelse "Træskoslaget".

Selvom slaget var tabt, gjorde generalerne *Castenschiold* og *Oxholm* stadig forsøg på at formere en ny modstandslinie ved Herfølge og endnu en ved Sædder syd for Herfølge.

Kl. ca. 16 faldt det sidste skud. Generalmajor Oxholm måtte overgive sig under kampen om Herfølge kirke, mens generaløjtnant Castenschiold søgte at samle resterne af landeværnsenhederne for at føre dem til Møn og Falster, hvor han den første uge af september søgte at reorganisere de resterende dele af sit landeværnskorps.

Den engelske reservedivision under generalmajor *Wellesley* havde altså løst sin opgave: Der var på Sjælland ikke mere nogen hærstyrke tilbage, der kunne hindre de engelske operationer i Københavnsområdet.

Kampen havde naturligvis medført nogle tab, men disse var ulige fordelt: Englænderne havde 29 døde, 122 sårede og 21 savnede, altså et tab på beskedne ca. 170 mand. Danskerne derimod havde ca. 150 døde, ca. 200 sårede og ca. 1150 fanger, altså i alt ca. 1500 mand.

Den danske hovedperson under dette slag, generalløjtnant Castenschiold, blev – ligesom et antal højtstående officerer i København – dømt for medvirken til udfaldet af krigen i 1807. For Castenschiolds vedkommende blev det dog (inden afsoning) bestemt, at der kun blev tale om betaling af sagsomkostninger.

Erfaringer fra Slaget ved Køge. De erfaringer, der kan udtrækkes af kampene i sommermånederne 1807, er så indlysende, at forholdene burde have været erkendt på forhånd. – Men det blev de ikke! Og de, der burde have gjort erkendelserne, blev heller ikke efterfølgende draget til ansvar. – Dog må det være en trøst, at den danske hær i dag ikke lider af de samme banale mangler!

Her skal listes et par af de væsentligste forhold:

Efterretningstjenesten var mildest talt miserabel. På det strategiske niveau blev der tilsyneladende ikke opstillet alternative muligheder for fjendtlige aktiviteter, og kun i ringe grad blev der taget hensyn til de meldinger, der tilgik. Man lullede sig derfor ind i ønsketænkning og forudfattede meninger. (Var der mon en enkelt, der lod tankerne gå tilbage til opstarten på vort igangværende engagement i Irak??). I 1807 manglede der tilsyneladende totalt grundlag for situationsbestemte, fornuftige og rettidige dispositioner: Man havde bidt sig fast i den idé, at den største fare var et angreb på den jyske halvø. Og uden at skænke det en tanke, at englændernes strategiske mål kunne være beherskelse af den danske flådekapacitet!

På det taktiske niveau blev efterretningstjenestens afgørende forudsætning for et heldigt udfald af kampene heller ikke tilgodeset af danskerne. Tænk blot på forholdene den 29. august om morgenen: De danske enheder rykkede ud på øvelse nord for Køge (naturligvis uden ammunition), og indenfor 3 timer var englænderne opmarcheret i kampformation kun ca. 5 kilometer fra øvelsespladsen. Man manglede altså i udpræget grad opklaring og sikring, hvilket medførte, at de danske dispositioner blev forhastede og ugennemtænkte.

Der var tilsyneladende hverken afsat ressourcer til eller gennemført uddannelse i efterretningstjenesten. – Hos danskerne, altså, for englænderne var gode til efterretnings-tjeneste!

Udrustning og materiel manglede eller var i dårlig stand. På det materielmæssige område var situationen katastrofal: Ældgammelt materiel og mangel på stort set alt – også ammunition. Dertil en oplægning af materiellet, der krævede lang tid til klargøring af enhederne.

Ingen uddannelse. I årene umiddelbart før 1807 var der ikke gennemført uddannelse af landeværnsenhederne, hverken af officerer, underofficerer eller menige. Når man tager i betragtning, at dette personel var civilister eller i bedste fald pensionerede profes-

sionelle soldater, heraf mange højt oppe i alderen, burde der fra starten have været tilført uddannede førere. Det skete dog på et tidspunkt - men alt for sent!

Den politiske beslutning om at sende en enhed som Landeværnet i kamp, ville sikkert i dag medføre retssag, evt. rigsretssag mod beslutningstagerne. (Efter krigen i 1807 blev der rejst sag mod syv officerer). – Man bør naturligvis ikke sende mandskab i krig uden at have sikret, at de nødvendige forudsætninger er tilvejebragt! – Og heller ikke uden at sikre sig muligheden for at tilføre nødvendig støtte, hvis det skulle gå galt, fordi man har fejlvurderet situationen.

Grundlaget for indsættelse af Landeværnet. Det moralske grundlag for landeværnets virke var forsvar af hjemstavnen. – Sådan blev det i hvert fald opfattet af det overvældende antal landeværnssoldater. Dette førte til store disciplinære problemer lige efter aktiveringen, og der gik lang tid med at få dette grundlag nedtonet. Mange beretninger fra Slaget ved Køge viser imidlertid, at mange kæmpede fordi de ikke ville svigte. Men var det hensynet til kammeraterne eller til fædrelandet, der talte mest? Der er ikke lavet egentlige undersøgelser af dette, men hvis vi sammenligner med vore soldaters indsats i Irak og Afghanistan, må det antages, at hensynet til kammerater og ens egen enhed også dengang har spillet en større rolle for den enkeltes holdning end hensynet til "konge og fædreland".

Konklusion. Det må konstateres at

- Uddannelsen af personellet og den enkeltes færdigheder havde væsentlige mangler,
- kvaliteten af materiel var ringe, hvis det overhovedet var til stede,
- efterretningstjenesten på alle niveauer var særdeles mangelfuld,
- mangel på forplejning og ammunition tappede landeværnssoldaterne for kampkraft og
- førernes beslutninger på generals- og højere niveauer var ofte mangelfulde eller direkte forkerte.

Der var naturligvis også lyspunkter i forbindelse med den kortvarige kamp: Mange blandt landeværnets personel viste et forbløffende engagement, og der blev vist både initiativ og mod i mange situationer under kampene den 29. august.

Når man tager forudsætningerne for Landeværnets indsats i betragtning, må det konstateres, at der blev ydet en større indsats, end man med rimelighed kunne forvente: At indsætte Landeværnet mod kamptrænede og veludrustede professionelle enheder kostede næsten 150 døde, ca. 200 sårede og ca. 1150 krigsfanger – på under syv timer. Og det af en samlet kampstyrke på kun ca. 6 tusinde mand!

Det var en udsigtsløs opgave, men mange af soldaterne gjorde deres bedste! At Danmark i 1807 tabte Slaget ved Køge – og krigen på Sjælland set som en helhed – må derfor primært tilskrives beslutningstagerne på højt niveau.

København og flåden. Kampen om København (og flåden!) var hos både danskere og englændere præget af erfaringerne fra slaget på Reden i 1801.

Danskerne havde forstærket Københavns kystforsvar, så det i 1807 bestod af søforterne Trekrøner og Prøvestenen, kystbatterierne på Amager samt Kastellet. Derudover fandtes den flydende kystdefension med bl.a. 31 fartøjer med i alt 470 stykker skyts og 6.000 mand. Derimod var Københavns landbefæstning i august 1807 forældet, og antallet af soldater var beskedent, nemlig 6.300 linietropper, 2.500 landeværnssoldater

og ca. 5.000 bevæbnede borgere. Dertil kom, at angrebet på Sjælland var en overraskelse for danskerne, så de umiddelbare forberedelser må helt naturligt have været mangelfulde.

Englænderne havde draget helt andre erfaringer samt udnyttede det forhold, at den danske hær stod i Holsten og at den danske flåde ikke var kampklar: Man angreb ikke fra søen, men landsatte godt 31.000 mand på Sjælland. Af denne styrke stod de tre divisioner, artilleri m.v. (i alt godt 20.000 veluddannede og veludrustede mand) på land-siden overfor de knapt 14.000 danskere af stærkt varierende kvalitet i København.

Få dage efter Slaget ved Køge kunne englænderne igen vende hele opmærksomheden mod København. Da kravet om udlevering af flåden var blevet afvist, indledte englænderne først på aftenen den 2. september et bombardement af København. Dette varede hele natten og blev gentaget de efterfølgende nætter, mellem 4. og 5. september tilmed så voldsomt, at man ikke kunne slukke brandene, og at området omkring Vor Frue Kirke blev voldsomt beskadiget: 300 bygninger blev totalt ødelagt og ca. 1.500 beskadiget. Da englænderne stoppede beskydningen den 5. september, var ca. 3.000 indbyggere blevet dræbt eller såret, og dette førte til, at byens borgere lagde pres på den danske kommanderende general Peymann for at få standset kamphandlingerne.

Vidtrækkende konsekvenser. Efter det voldsomme terrorbombardement overgav byen sig den 7. september. Man fik fred mod betingelsesløst at udlevere den danske flåde og alle dens magasiner. Den 20. oktober sejlede englænderne af sted med Danmarks stolthed:

Hele flåden bestående af 15 lineskibe, 15 fregatter, syv brigger og et antal mindre fartøjer. Krigen med England fortsatte dog, for Danmark var nu så stærkt presset, at man i oktober opgav neutraliteten og gik i alliance med Napoleon. – En disposition, der skulle vise sig ganske uheldig, da Napoleon jo nogle år senere tabte krigen, en krig der havde tæret kraftigt på dansk økonomi.

I Danmark nedlagde man i 1808 Landeværnet som selvstændig institution og knyttede i stedet landeværnspersonel til de stående enheder. For at kunne imødegå en trussel fra den engelske flåde (Kanonbådskrigen 1807-14) udbyggede man landets lille flåde af kanonbåde (ti i 1807) til i 1814 at bestå af 166 kanonchalupper (to kanoner) og 66 kanonbåde (en kanon). Langs kysterne i Danmark og Slesvig-Holsten udbyggede man også antallet af skanser (som 1807 kun var 93) til i 1813 at bestå af i alt 204 anlæg med personel af kystmilitseren som en del af mandskabet. Skanserne blev besluttet nedlagt i 1814.

Danmark var nu for alvor udenfor selskabet af militært stærke europæiske nationer, og forsøg på at bevare fordums storhed blev endeligt knust ved statsbankerotten i 1813.

Boganmeldelse - Krigen på Sjælland 1807

Knud Rasmussen

Major (pens), forskningsbibliotekar DB (pens).

Under Englandskrigen (1801-14) foretog den engelske flåde med medbragte hærenheder et felttog i sommeren 1807 mod Sjælland og hovedstaden med det formål at tvinge den danske regering til at overgive sig og udlevere den danske flåde. Felttoget lykkedes.

I anledning af 200 året for disse tragiske begivenheder har *"Komiteen til markering af 200 årsdagen for Træskoslaget"* ved Køge den 29. august 1807, fået den prisværdige idé at genoptrykke den kendte krigshistoriker pens. major fra Den kgl. Livgarde E.O.A. Hedegaards bog: *"Krigen på Sjælland i 1807"*.

Denne bog udkom i 1970 på Poul Andersen's Forlag i Helsingør og er for længst udsolgt fra forlaget.

Bogen fremtræder som et militærhistorisk kildeskrift af bedste karat. Forfatteren har gået grundigt til værks og har fundet frem til et utal af hidtil ukendte kilder som grundlag for bogen.

Resultatet er, at bogen ud fra et krigshistorisk, kulturhistorisk og lokalhistorisk synspunkt, er særdeles spændende og læseværdig.

Indledningsvis får man et veldokumenteret indblik i de voldsomme politiske baggrunde, der førte til det britiske angreb på Danmark. Europa var midt i Napoleonskrigenes malstrøm. Indtil 1801 var det lykkedes Danmark at holde sig uden for stormagternes interesseområder. Efter slaget på Københavns Red, anden Påskedag 1801, blev vi faktisk mod vores vilje tvunget i armene på Napoleon.

Ved daggry den 16. maj 1807 landsattes fra den britiske flåde en ekspeditionsstyrke bestående af godt 30.000 professionelle soldater ved Vedbæk. Landgangen forløb i god ro og orden og uden indblanding fra danske styrker.

København blev omringet fra såvel land som søsiden; men før den britiske landgangshær under kommando af generalløjtnant, *lord Cathcart* indledte sine angreb på selve hovedstaden besluttede han først at lade en betydelig del af sin styrke, et korps under *generalmajor Arthur Wellesly* opsøge og tilintetgøre de danske landeværnsstyrker, der var blevet kaldt under fanerne den 11. august efter krigsrådet på Amalienborg samme dag. Kronprinsen havde her udnævnt *general J.M.H. Castenschiold* som chef for det sjællandske og lollandske forenede landeværn. Hans opgave var at angribe den britiske belejringsstyrke om København.

I bogen foretager Hedegaard en undersøgelse af det britiske korps sammensætning og bevægelser på Sjælland og dets forhold til befolkningen, Det sjællandske Landeværns mobilisering og bevægelser samt slaget ved Køge den 29. august 1807. Alt sammen beskrevet på en klar og letlæselig facon.

Bogen er forsynet med talrige illustrationer med gode billedtekster, hvortil kommer gode skitser af de fire faser som slaget ved Køge, i tiden kl.09.00 til 16.00, forfatteren har inddelt slaget i.

Yderligere oplysninger: Se nedenfor

Bogens distributør: Køge Boglade, Brogade 15, 4600 Køge. Tlf. 5664 1001.

E-mail: 6141@bogpost.dk (Kan bestilles hos enhver boghandler)

Sider: 164, format A4

ISBN: 87-87003-15-5

Udgives den 9. juni 2007.

Pris: 198 kr.

Forfatteren, der pensioneredes i 1997 som leder af Hærens Militærhistoriske Arbejder, tegner sig i øvrigt for en lang række bøger om dansk krigs- og militærhistorie. Han tildeltes i 1974 Det Krigsvidenskabelige Selskabs Saint-Germain medalje i sølv for en prisbelønnet afhandling for sin bog "De Røde Fjer", som handler om Frederik den VI og hans adjutanter.

Slut i Irak – Udtalelse fra chefen for Hærens Operative kommando

I forbindelse med den ceremonielle markering af, at forsvarets operative tilstedeværelse i det sydlige Irak nu videreføres gennem flyvevåbnets helikopterbidrag, siger *chefen for Hærens Operative Kommando, generalmajor Poul Kiærskou*:

"Den danske bataljon i Irak trækkes hjem i løbet af august 2007. Dette sker koordineret med både briterne og irakerne.

Hjemtagningen afspejler en overordnet udvikling med aftrapning af engagementet i Irak, herunder gradvis overdragelse af ansvaret for sikkerheden til de irakiske sikkerhedsstyrker, og en styrkelse af hærens engagement i Afghanistan, der ligeledes er koordineret med briterne. Der er tale om at fokusere kræfterne og at prioritere hærens indsats, der fremadrettet har tyngde i Afghanistan. Men hæren vil fortsat have i alt ca. 50 mand i Bagdad-området.

De efterhånden mange hold, der har været udsendt til den danske bataljon i det sydlige Irak - ni i alt - har leveret en formidabel indsats, som alle de udsendte soldater og personallet ved de hjemlige, støttende myndigheder med rette kan være stolte af.

Der er fra forskellig side hævdet, at vi løber fra vores ansvar i det sydlige Irak. Den opfattelse deler jeg slet ikke. Der er sket meget i det sydlige Irak i den periode, hvor vi har haft enheder i Basra-området, og vi har præsteret synlige resultater. Det er ikke mindst de udsendte soldaters fortjeneste.

Men ét område - nemlig den sikkerhedsmæssige situation - er desværre stadig meget krævende. Det er jeg fuldt opmærksom på, men det er samtidig min klare opfattelse, at irakerne nu selv er i stand til - i stigende omfang - at overtage ansvaret herfor. Det er i den forbindelse vigtigt at huske på, at der fortsat vil være et væsentligt britisk styrkebidrag i Basra-området til at støtte de irakiske sikkerhedsstyrker, hvis der opstår behov for det.

Nu udestår afslutningen af den krævende opgave med at hjemtage bataljonen, personel og materiel samt at omstille til en gradvis styrkelse af vores engagement i Helmandprovinsen i Afghanistan. Jeg er sikker på, at vi også her fortsat er i stand til at løse opgaven på samme professionelle måde, som vi har gjort det i Irak."

Forsvarsministerens årlige redegørelse 2006 – En anmeldelse

Flere våben, tak!

Ser man på billederne i redegørelsen skulle man ikke tro, at Danmark var i krig.

Af MIKKEL VEDBY RASMUSSEN, ph.d., chef for Dansk Institut for Militære Studier

Hun ser sød ud, som hun står dér i sin blomstrede kjole, den lille pige med det mørke viltre hår og spilopper i øjnene. Hun har armen venskabeligt om skulderen på en kvinde, som er gået ned i knæ for at tale med hende. Scenen kunne udspille sig i min søns børnehave, hvis det ikke lige var fordi, at pigen er iraker, og kvinden er en dansk soldat i ørkenkamp-uniform.

Pigen og soldaten pryder forsiden af forsvarsministerens redegørelse for »de indsatser, som Forsvarsministeriets mange myndigheder og medarbejdere ydede i 2006«, som Søren Gade skriver i forordet. Med den grundighed, som kendetegner etaten, beskriver redegørelsen Danmarks engagement i NATO, hvordan forsvaret har købt nyt materiel, litauisk tilknytning til danske division og andre ting, som har optaget forsvarets medarbejdere i 2006. Det er ikke i beskrivelsen, at redegørelsens drama ligger. Det er i de 48 billeder, der giver redegørelsen kød og blod. Som billedet på forsiden fortæller de en helt særlig historie om, hvordan forsvaret ser sig selv og gerne vil ses af andre.

For de, der stadig forbinder forsvaret med værnepligtstidens efterårsmanøvre på Sydsjælland, vil billederne i forsvarsministerens redegørelse åbne øjnene for forsvarets globalisering. Næsten alle billederne handler om at rejse – om det så er skibe på vej til NATO-øvelse ved Kap Verde eller alvorlige mænd til møde i Riga. Teksten i redegørelsen beskriver, hvordan ministeriet og dets myndigheder administrerer denne rejse.

Forsvaret holder af at beskrive sig selv som en moderne koncern – og det er præcis det billede, som man sidder tilbage med efter at have læst redegørelsen. En dynamisk organisation i stadig forandring for at tilpasse sig globale udfordringer.

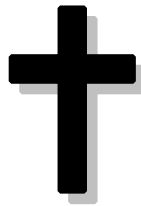
Men forsvaret er ikke A.P. Møller. Militærteoretikeren Carl von Clausewitz skrev, at hvor virksomheder fungerer for at tjene penge, så tjener de væbnede styrker statens mål ved at tvinge afgørelser igennem. Det kan være med våbenmagt, eller det kan være ved at samtænke den pansrede magt med mere bløde magttyper som genopbygning og skabelsen af demokrati. Forsidebilledet handler om den sidste type af magt, og er således en udfordring af de i udviklingsmiljøet, som mener, at bistand ikke skal gøres til et magtmiddel.

De bløde midler er en vigtig del af de krige, som Danmark deltager i i Irak og Afghanistan. Men at de bløde magtmidler er en del af krigen betyder ikke, at der ikke stadig er en krig, hvor danske soldater slår andre mennesker ihjel og selv bliver slået ihjel. Det forhold, at danske soldater er døde i kamp, nævnes blot et sted i redegørelsen. Det er i ministerens forord, hvor Søren Gade (V) som altid understreger, at forsvaret ikke er en almindelig arbejdsplads; for i Irak og Afghanistan satser soldaterne deres liv. Og så står der ikke mere om det. Billederne understreger den pointe ved ikke at vise **våben**. Det eneste sted i redegørelsen, hvor et **våben**, er trykt er på side 11, hvor en irakisk politimand holder en pistol, mens en ubevæbnet dansker underviser ham. At den eneste person i redegørelsen, som truer med et **våben**, er fra Mellemøsten, er næsten for stereotyp; men det er jo kun en øvelse.

I virkeligheden affyrede danske soldater våbnene adskillige gange i 2006, hvor de både i Irak og Afghanistan var involveret i alvorlige kampe. Soldaternes billede af 2006 kunne således være taget i Musa Qala, hvor danske soldater i en måned i gennemsnit blev angrebet to gange om dagen. Det modsiger ikke billedet af pigen og soldaten. Pointen er netop, at mens de skyder i Musa Qala, skal der bygges en pigeskole i nabolandsbyen.

Men når vi kun får den ene side af historien at se, så ser vi ikke forsvaret for, hvad det er. Vi kalder vores krige for fredsskabelse, og soldaterne hjælper med at bygge samfund op. Hvis det skal være et ægte udtryk for vores værdier, skal de fine ord og de gode billeder forklare forsvarets brug af vold og magt – ikke dække over det.

Kilde: Berlingske Tidende 210607

Æret være deres minde

Dræbte danske soldater (Killed in Action) i IRAK:

16. august 2003:

*Overkonstabel Preben Pedersen, 34 år.
Jydske Dragonregiment.
"Friendly fire".*

1. oktober 2005:

*Premierløjtnant af reserven Bjarke Kirkmand, 20 år.
Jydske Dragonregiment.
Vejsidebombe.*

23. marts 2006:

*Konstabel Jesper Nielsen, 20 år.
Den Kongelige Livgarde.
Vejsidebombe.*

23. september 2006:

*Flyverspecialist Kim Wadim, 36 år.
Flyvertaktisk Kommando,
Vejsidebombe.*

5. oktober 2006:

*Konstabel Martin Hjorth, 20 år.
Jydske Dragonregiment.
Ramt af fragmenter.*

14. maj 2007:

*Konstabel Henrik Nøbbe, 20 år.
Jydske Dragonregiment.
Ramt af skud.*

*Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale!*

Overblik - FOUAT's Kalender

Detaljerede oplysninger om arrangementerne kan evt. tilgå direkte

Hvad	Hvem	Hvor	
1807 markering		Kastellet	020907 - 1300+
Præmieskydning	Sydjysk	Varde	110907 - 1000
Skydning	København	Sjælsmark K 2	130907 - 0900
Store Tappenstreg		Kastellet	250907 - 1900
Skydning	København	Sjælsmark K 2	270907 - 0900
Foredrag	København	Kastellet	111007 - 1900
Foredrag	København	Kastellet	251007 - 1900
Foredrag	København	Kastellet	081107 - 1900
Besøg på Skrydstrup	Sydjysk	Skrydstrup	141107 - 0945
Foredrag	København	Kastellet	221107 - 1900
Stiftelsesfest	København	Kastellet	121207 - 1200
Julefrokost	Nordjyske	Løvvangen	171207 - 1200

Indlevering af artikler til og udsendelse af Meddelelser

		Forventet udsendt:
Deadline Meddelelser nr. 156 (November – december 2007)	011007	251007
Deadline Meddelelser nr. 157 (Januar – februar 2008)	011207	201207
Deadline Meddelelser nr. 158 (Marts-april 2008)	010208	250208
Deadline Meddelelser nr. 159 (Maj-juni 2008)	010408	250408
Deadline Meddelelser nr. 160 (Juli – august 2008)	010608	250608
Deadline Meddelelser nr. 161 (September – oktober 2008)	010807	250808

Andre begivenheder af interesse for vore medlemmer

Dansk Militærhistorisk Køretøjsforening se www.dmkf.dk eller kontakt K. Brink-Larsen på tlf. 38 87 93 10		
Åbent Hus	GHR, Antvorskov Kaserne	22. september 2007
Åbent Hus	DANILOG, Vordingborg kaserne	22. september 2007
Åbent Hus	Ålborg kaserners øvelsesplads	15.-16. september 2007
Kulturnatten	Gothersgade Kaserne, København	12. oktober

Tryk

Totalforsvarsregion Sjælland
Garnisonen 1, Postbox 163, 4100 Ringsted
tfrsj@hvj.dk